

۱۱/۵ میلیون نهال امید

لیک ایرانیان به پیام رهبر انقلاب برای کاشت نهال به یاد شهدای جنگ تحمیلی سوم

محمد سربانی روزنامه‌نگار | پیام رهبر سوم انقلاب درباره درختکاری به یاد شهدای جنگ با موج لیک مردم ایران همراه شد و درختکاری بهاری در سراسر میهن اسلامی تصویری از زندگی و پیروزمندی در روزهای جنگ به وجود آورد. اسفندماه هر سال در روز درختکاری تصویر رهبر شهید را می‌دیدیم که نهالی را در خاک کاشته‌اند. امسال و پس از شهادت ایشان، رهبر سوم انقلاب این راه را ادامه دادند و تأکید کردند که به یاد شهدای جنگ تحمیلی سوم نهال‌هایی در ایران غرس شود.

جامعه
امروز

رهبر انقلاب: ملت ایران به نیت همه شهدا، خصوصاً شهدای جنگ تحمیلی سوم نهال امید را در بهانه سرزمین خود غرس می‌کند تا هر یک از این نهال‌ها در سال‌های آینده به شجره‌ای طیبه و درختی پرنمر تبدیل شود

امسال آسمان مدد کرد و باران بیشتری نسبت به سال‌های پیش بارید و خاک میهن هم آماده پذیرش نهال‌ها شد. طرح کاشت نهال در لیک به پیام رهبر انقلاب با اسامی گوناگونی مانند «ریشه در وطن داریم»، «نهال امید»، «باغ امین» و «سرو ایران» به اجرا درآمد و هر یک از استان‌ها و ارگان‌های دولتی نیز در این امر شرکت می‌شود و قابلیت برداشت وجه نقد را ندارد اما امکان ذخیره و انتقال اعتبار ماهانه مصرف‌نشده به ماه‌های بعدی وجود دارد.

<p>۱۰۰ اصله نهال مثمر و غیرمثمر</p> <p>روز ۱۳ فروردین در قدیمی‌ترین بوستان تهران، پارک شهر کاشته شد.</p>	<p>۱/۴ میلیون اصله نهال توسط دانش‌آموزان بسیجی کشور کاشته شد.</p>
<p>۶۰۰ نهال در باغ امام رضاع) در شهر مشهد کاشته شد.</p>	<p>۱۳۰۰۰ اصله نهال مثمر</p> <p>در کتابخانه‌های عمومی سراسر کشور کاشته شد.</p>
<p>۱۱/۵ میلیون اصله نهال از ابتدای جنگ تحمیلی سوم در عرصه‌های منابع طبیعی کاشته شده است.</p>	<p>۱۰۴۵۰ نهال دور دریاچه مجموعه ورزشی آزادی و مجموعه ورزشی انقلاب کاشته شد.</p>

به یاد میناب

امسال یک روز پیش از روز طبیعت، پیام رهبر انقلاب اسلامی آیت‌الله سیدمجتبی خامنه‌ای درباره کاشت درخت منتشر شد. در این پیام آمده است: «...آحاد مردم در همه شهرها و روستاها با کمک یکدیگر و با همکاری و هماهنگی دستگاه‌های مربوطه، از روز طبیعت تا پایان بهار خصوصاً روزهای فروردین ماه به کاشت درختان شمر و نیز مراقبت‌های بعدی مسرور نیاز اقدام کنند. دو یوسفان کودک کش آمریکایی و صهیونیستی نونهالان مدرسه شجره طیبیه را و حشیانه به شهادت رساندند، اما ملت ایران به نیت همه شهدا، خصوصاً شهدای جنگ تحمیلی سوم نهال امید را در بهانه سرزمین خود غرس می‌کند تا هر یک از این نهال‌ها در سال‌های آینده به شجره‌ای طیبیه و درختی پرنمر تبدیل شود. همین پیام زمینه لازم برای این طرح را مهیا کرد تا در سراسر کشور اجرا شود و تا پایان فروردین ماه پس از آن هم ادامه پیدا کند.»

یادت سبز

در بوستان پلیس در شمال شرقی تهران هم این روزها نهفت درختکاری تداوم دارد. در بخش جنوبی بوستان پلیس و مجاور یادمان شهدای گمنام، نهال‌هایی به نام کودکان شهید میناب کاشته شده و برگه کوچکی که با روپان سیاه به آنها بسته شده نام شهیدی را بر خود دارد. روی یکی از این برگه‌ها نوشته است: «به رسم آیین هر سال نهالی می‌کاریم. به یاد دانش‌آموزان شهید شهرستان میناب. به یاد شهید میکائیل میردورق.» تصویر این دانش‌آموز که کوله‌پشتی و قمقمه بر دوش داشت و در مقابل در خانه از مادرش خداقاف می‌کرد، بارها در رسانه‌ها منتشر شده است. روی نهال‌های دیگر نام دیگر شهدا به چشم می‌خورد: شهید محمد آبدی‌زاده، شهید خدیجه درویشی، شهیده لیانا محمدی، این نهال‌ها کوچک و باریک هستند، اما ریشه در خاک دارند و با برجا خواهند ماند. در بخش شمالی بوستان هم مراسم درختکاری در حال اجراست. نهال‌های اینجا گیلاس، آلبالو و سیب هستند. تعدادی از نوجوانان که در پارک مشغول ورزش هستند، با دیدن کارگران فضای سبز پیش می‌آیند تا سهمی در درختکاری داشته باشند و هر یک نهالی را در خاک جای می‌دهند. در اسفندماه ۱۴۰۴ نهال‌های زیتون تلخ، بیدمجنون و چنار هم در این بوستان و دیگر عرصه‌های فضای سبز تهران کاشته شده است. در سال گذشته یک میلیون درخت در حاشیه و درون بوستان‌های شهری تهران کاشته شده است.

#کارت امید مادر شارژ شد

درباره کاری که دولت به مادران باردار برای حمایت از نوزادان هدی می‌دهد و به مدت ۲ سال شارژ می‌شود

«کارت امید مادر» از اول فروردین ۱۴۰۵ برای تمامی مادران ایرانی که فرزند خود را در ایران به دنیا آورده‌اند و دارای شناسنامه ایرانی هستند، ارائه شد. نکته قابل توجه در اجرای این طرح این است که مادران باردار با هر وضعیت و قومیتی، محدودیتی در دریافت این کارت ندارند. ضمن اینکه هیچ دهک و منطقه‌ای و کودکی از این کارت محروم نخواهد بود. به گفته مرزیه وحید دستجردی، دبیر ستاد ملی جمعیت کشور این رویه ناشی از کرامت بانوان ایرانی و ناظر بر عدالت‌محوری است؛ کاری که به نام مادران صادر می‌شود و قابلیت برداشت وجه نقد را ندارد اما امکان ذخیره و انتقال اعتبار ماهانه مصرف‌نشده به ماه‌های بعدی وجود دارد. وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی هم که خبر از اجرای شدن این طرح از ابتدای سال جاری داده گفته: در قالب طرح کارت امید مادر، ماهانه ۲ میلیون تومان به ازای هر کودک تا پایان دو سالگی به حساب متصل به کد ملی مادر واریز می‌شود. این اعتبار برای تهیه سبذ غذایی، پوشک و شیرخشک قابل استفاده است. از آنجا که ۸۰ درصد مسائل مربوط به روح و روان و هوش کودک در این دو سال اتفاق می‌افتد هزینه این کارت به مدت دو سال صرف کودک خواهد شد. البته این تنها طرحی نیست که در راستای جوانی جمعیت اجرا می‌شود. احمد میدری با اشاره به اجرای طرح بسنا یادآور شده در سال ۱۴۰۴ با همکاری ستاد ملی جمعیت و وزارت بهداشت، کمک‌هزینه سبذ غذایی و پوشک در ۴ مرحله به حدود یک میلیون و ۲۰۰ هزار مادر باردار یا دارای کودک زیر دو سال پرداخت شده است. پرداخت هزینه‌های درمانی کودکان از بدو تولد تا ۷ سالگی در مراکز درمانی و بیمارستان‌های دولتی هم طرح حمایتی دیگری در راستای اجرای قانون جوانی جمعیت است. در این طرح هم کل هزینه‌های درمانی کودکان از زمان تولد تا ۷ سالگی رایگان خواهد بود و این امور در مراکز دولتی قابل اجراست. البته مسئولان دبیرخانه جوانی جمعیت کشور امیدوارند این طرح در زمینه دندانپزشکی نیز تا حد زیادی کودکان را پوشش دهد.

شادی یک دیدار

«ملوانان بازمانده دنا به ایران بازگشتند.» این خبر خوبی بود که بعد از ۱۳ اسفند و حمله آمریکا به ناوشکن دنا، دل ایرانی‌ها را شاد کرد. پسری که دست مادر را بوسه‌باران کرد، همسری که

چشم‌انسان به دیدار روشن شد و فرزندی که فرصتی دوباره برای صدا زدن نام پدرش یافت؛ همه این لحظات در قاب دوربین عکاسانی که برای دیدار ملوانان شیرازی حاضر بودند، ثبت شد.

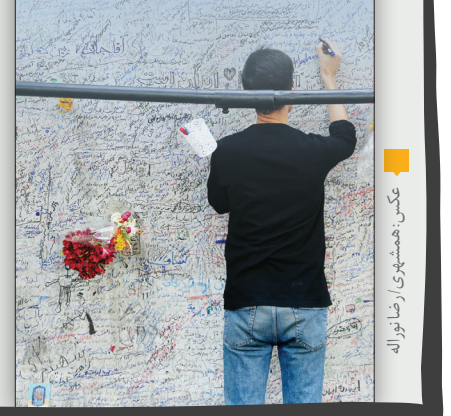
خیابان دلتنگی

گزارش میدانی از خیابان شهید کشور دوست که این روزها راوی دلتنگی و حسرت دوستداران رهبر شهید است

محبوب‌ترین خیابان شهر به نام اوست

روی تابلوی خیابانی که بیت رهبری را در خود جای داده و از سال‌ها پیش رفت‌وآمد شیفتگان رهبر شهید به این مکان را تماشا می‌کند، نام شهید «فریبرز کشور دوست» نقش بسته است؛ شهیدی ۲۰ ساله و همسن و سال بسیاری از جوانانی که هر روز به این گوشه شهر سر می‌زنند تا حرف‌ها و درد دل‌هایشان را با رهبر شهیدشان در میان بگذارند. او شاهد خاموش و محرم اسرار کسانی بوده که هیچ‌کس نمی‌داند چه حرف‌هایی را با رهبرشان در میان گذاشته‌اند و چه قول و قرارهایی با او داشته‌اند. شهید کشور دوست که نامش تابلوی ورودی محبوب‌ترین خیابان پایتخت را زینت داده، در قطعه ۲۴ بهشت زهرا آرامیده است. او باسابق بود و این ماه سال ۱۳۵۸ به شهادت رسید.

رابعه تیموری روزنامه‌نگار | در ابتدای خیابان شهید کشور دوست، همان جایی که پیش از روز نهم اسفند مقصد مشتاقان دیدار رهبر شهید انقلاب بود، دیوار بتنی بلندبالی گذاشته‌اند و دیگر ساختمان ساده حسینی‌ها (مادر) پیدا نیست، اما این دیوار به محلی برای نشان دادن دلتنگی کسانی

تبدیل شده که ناگفته‌های خود با رهبر شهید را روی آن حک می‌کنند؛ ناگفته‌هایی که در گلویشان گره خورده و حسرت و بغض بعد از رفتن رهبر را برایشان دوچندان می‌کند. این دیوار نگار و حال کسانی که برای نوشتن درد دل‌هایشان سراغش آمده‌اند، در روز تولد رهبر شهید (۲۹ فروردین) رنگ و بویی دیگر داشت. **گزارش** بتنی بلندبالی گذاشته‌اند و دیگر ساختمان ساده حسینی‌ها (مادر) پیدا نیست، اما این دیوار به محلی برای نشان دادن دلتنگی کسانی

آقا جان، تولدت مبارک

روز تولد رهبر شهید است و کسانی که گذران به این گوشه شهر افتاده، حال غریبی دارند. عارفه‌سادات با دسته‌گلی کوچک و بغضی در گلو به اینجا آمده است. دسته‌گل رنگارنگش را با چسب به دیوار بتنی می‌چسباند و نگاهش با حسرت روی دیوار بتنی می‌چرخد: «من در شهری زندگی می‌کنم و بیشتر از یک ساعت توی راه بودم تا خودم را به اینجا برسانم، ولی حالا دلم کمی آرام شده. از دیشب که یادم آمده شب تولد رهبر است، آرام و قرار ندارم و نمی‌دانم با دلتنگی‌ام چه کنم.» عارفه‌سادات چند سال پیش در روز تولد رهبر به بیت آمده و بغضی که او و همسرش از آن روز یادگار دارند از عزیزترین هدایایی است که در آغاز زندگی مشترکشان گرفته‌اند. محمدعلی که یکی از دوستانش هم در جنگ تحمیلی سوم شهید شده، به یاد او یکی از فتوس‌های کنار دیوار بتنی را روشن می‌کند و با بغض در سوی دیگر خیابان می‌گوید: «قرار بود با دوستم به دیدن رهبر برویم، اما او نتوانست و من را جا گذاشت.»

حلالمان کن

شمار کسانی هم که با شهادتش او را شناخته‌اند و ناگفته‌هایشان را به سینه دیوار بتنی سنجاق کرده‌اند، کم نیست: «سلام بر آقای که نه در پناهگاه که تشنه و گرسنه با اهل خانه‌اش در قلب تهران، انتهای خیابان کشور دوست شهید شد... آقا جان حلال کن، تا بودی نشناختم... یک عمامه مشکي و یک چغیه و یک صندلی چوبی، تمام دار و ندار رهبری بود که آمریکا را به زانو درآورد و به آرزوی دیرینه‌اش که شهادت بود، رسید. شهید تشنه‌ام، روزها در...» در پیام‌هایی که با دستخط‌های کودکانه نوشته شده، معصومیت و صمیمیتی دوچندان پنهان شده است: «بابا دوست دارم... آقا جون تولدت مبارک... بابا چون حسرت بغل کردنت به دلم موند، دعایم کن... دوست دارم...» متن‌هایی هم که به زبان عربی نوشته شده، نشان می‌دهد که نه این دیوار بتنی و نه هیچ حجاب و حالتی نمی‌تواند به مرزی برای عاشقان رهبر تبدیل شود: «لیک یا قاندا... آسلاام علیک یا معز المؤمنین...»

جای خالی همسایه‌ای عزیز همسایه‌های بیت که آنجا محل سکونت با کار و کسب‌شان است، حال کسانی را که با این دیوار بتنی سر و سری دارند خوب می‌فهمند. محمدحسین یکی از این همسایه‌های جوان است که امروز پیش از آنکه کرکره فرسنگاش را بالا ببرد، با نوشتن پیامی روی دیوار بتنی تولد رهبر شهید را تبریک گفته است. او می‌گوید: «تا وقتی رهبر بین ما بود، این خیابان حال و هوای خاصی داشت و کسانی که برای دیدارشان می‌آمدند، شور و شوقی دیدنی داشتند. اما حالا همه کسانی که به اینجا می‌آیند، حسرت و بغض دارند.» این همسایگی چندین ساله برای محمدحسین حرمت دارد: «هیچ وقت این همسایگی برای ما آزار و محدودیتی نداشت، هنوز هم باور نمی‌کنم که ایشان را از دست داده‌ایم...»